

- lung bei *Bilharzia mansoni* und bei Kreuzpaarungen zwischen verschiedenen *Bilharzia*-Arten. *Zbl. f. Bakter.*, I. Orig., 1941, 148, 78-96.
- WALTERS (J.H.).—*Trans. R. Soc. Trop. Med. Hyg.*, 1962, 56, 250.
- WILLARD (B.C.).—*Amer. Jour. Trop. Med. Hyg.*, 1956, 5, 151-157.
- WRIGHT (W.H.), DOBROVOLNY (Ch. G.) et BERRY (E.G.).—Essai pratique de divers molluscocides (notamment du pentachlorophénate de sodium) employés pour lutter contre les hôtes intermédiaires aquatiques de la bilharziose humaine. *Organisation Mondiale de la Santé. Rapport Conférence Africaine sur la Bilharziose*, Brazzaville, 26 novembre-8 décembre 1956.
- WRIGHT (C.A.).—*Bulinus (Pyrgophysa) forskalii* as a vector of *S. haematobium*. *Ibid.*, 1956, 177, 43.
- WRIGHT (F.J.).—*Trans. R. Soc. Trop. Med. Hyg.*, 1962, 56, 346.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑ.—Περὶ παρουσίας τῶν ὄρυκτῶν βουρνονίτου, γεωλιθού καὶ κουβανίτου εἰς τὰ κοιτάσματα τῶν Μεταλλείων Κασσάνδρας εἰς ἀνατ. Χαλκιδικήν, ὑπὸ **M. Νικολάου***. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Μ. Κ. Μητσοπούλου.

Εἰς προγενεστέραν ἐργασίαν ἡμῶν (9), ἀφορῶσαν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν μεταλλείων Κασσάνδρας, ἐγένετο περιγραφὴ τῆς ἐν γένει γεωλογικῆς δομῆς πρὸς δὲ καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν πλήρης πετρογραφικὴ ἀνάλυσις τῆς περιοχῆς καὶ σύνδεσις τῶν διαφόρων πετρογραφικῶν σχηματισμῶν πρὸς τὴν πλουσίαν μεταλλοφορίαν τῆς.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐν λόγῳ ἐργασίας καὶ κατὰ προτροπὴν τῶν καθηγητῶν κ.κ. Λ. Μουσούλου καὶ Γ. Παρασκευοπούλου ἡσχολήθην εἰς τὴν ἐκπόνησιν ἐτέρας ἐργασίας, ἀφορώσης εἰς τὴν ἀκριβῆ ὄρυκτολογικὴν σύστασιν τῶν κοιτασμάτων τῶν Μεταλλείων Κασσάνδρας, ὡς καὶ εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἴστοῦ τοῦ μεταλλεύματος τούτων, ὥστε ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς λοιπὰς συνθήκας ἐμφανίσεως τῶν κοιτασμάτων νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔξαγωγὴ συμπερασμάτων σχετικῶν πρὸς τὰς συνθήκας γενέσεως αὐτῶν.

Ἀντικείμενον οὕτω τῆς παρούσης προδρόμου ἀνακοινώσεως ἀποτελεῖ ἡ σύντομος περιγραφὴ τριῶν μόνον ἐκ τῶν ἀνευρεθέντων ὄρυκτῶν εἰς τὸ μετάλλευμα τῶν κοιτασμάτων Κασσάνδρας.

* MICHEL NICOLAOU, Présence des minéraux bournonite, géocronite et cubanite dans les gisements des Mines de Kassandra.

Ἡ ἐργασία αὗτη ἔξεπονήθη ἐν Λονδίνῳ, εἰς τὸ Royal School of Mines τοῦ Imperial College, κατὰ τὰ ἔτη 1962 - 1963, πρόκειται δὲ λίαν προσεχῶς νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἐργαστηρίου Γεωλογίας καὶ Παλαιοντολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐκδιδόμενα «Γεωλογικὰ Χρονικὰ τῶν Ἑλληνικῶν Χωρῶν».

Τῶν δρυκτῶν τούτων, ἀτινα εἶναι ὁ βουρνονίτης, ὁ γεωκρονίτης καὶ ὁ κουβανίτης, ἡ παρουσία ἡτο μέχρι τοῦδε ἄγνωστος εἰς τὰ ἐν λόγῳ κοιτάσματα.

Εὐχαριστίαι ὁφείλονται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Α.Ε.Ε.Χ.Π. καὶ Λιπασμάτων διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν ἐνίσχυσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν γενομένων μελετῶν.

Βουρνονίτης ($PbCuSbS_3$)

Ἡ παρουσία τοῦ δρυκτοῦ τούτου ἐπιστοποιήθη εἰς τὰ κοιτάσματα μεικτῶν θειούχων Μαδέμ - Λάκκου καὶ Μαύρων Πετρῶν.

Εὑρίσκεται συνήθως εἰς μικροῦ μεγέθους κρυστάλλους, οἱ μεγαλύτεροι τῶν ὅποιων δὲν ὑπερβαίνουν τὰ δλίγα mm. Τὸ χρώμα τοῦ δρυκτοῦ εἰς στιλπνὰς τομὰς εἶναι λευκότεφρον μὲν ἐλαφρὰν κυανοπρασίνην ἀπόχρωσιν. Παρετηρήθη ἐπίσης ἡ συγήθης καὶ χαρακτηριστικὴ διὰ τὸ δρυκτὸν τοῦτο διδυμίᾳ ὑπὸ τὴν μορφὴν ταινιῶν κατὰ δεσμίδας (Εἰκ. 1).

Ἡ ἀναλαστικὴ ἴκανότης τοῦ δρυκτοῦ, μετρηθεῖσα ἡλεκτροφωτομετρικῶς διὰ λευκὸν φῶς, εὑρέθη κυματομένη μεταξὺ 34,2 καὶ 35,7 %, ἡ δὲ μικροσκληρότης τούτου, μετρηθεῖσα διὰ τῆς μεθόδου Vickers, εὑρέθη κυματομένη μεταξὺ 176 καὶ 217. Αἱ τιμαὶ αὗται συμπίπτουν μὲ τὰς ὑπὸ τῆς βιβλιογραφίας (4, 5, 12) διδομένας διὰ τὸ δρυκτὸν τοῦτο.

Ἡ ταυτότης τοῦ δρυκτοῦ ἐπιστοποιήθη καὶ διὰ ἀκτινογραφήματος κόνεως.

Συνήθως ὁ βουρνονίτης εὑρίσκεται ὑπὸ μορφὴν ἔγκλεισμάτων ἡ μικρῶν φλεβῶν ἐντὸς τοῦ γαληνίτου. Εἰς τινας περιπτώσεις ἀνευρέθη τὸ ἐν λόγῳ δρυκτὸν ὡς προϊὸν ἐνδιαμέσου ἀντιδράσεως κατὰ τὴν ἀντικατάστασιν τενναντίτου — τετραεδρίτου ὑπὸ γαληνίτου.

Ἐν δεῖγμα βουρνονίτου τῆς Κασσάνδρας ἀνελύθη ὑπὸ τοῦ ἡλεκτρονικοῦ μικροαναλυτοῦ (Electron probe microanalyser), παραλλήλως δὲ ἀνελύθη καὶ ἐν δεῖγμα βουρνονίτου προερχόμενον ἐκ Κορνουάλλης.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀναλύσεων τούτων ἔχουν ὡς ἔξης :

Βουρνονίτης Κασσάνδρας

Pb	40.0 %
Sb	22.3 %
Cu	15.1 %
S	(22.6 %)

Βουρνονίτης Κορνουάλλης

42.0 %
21.2 %
14.7 %
(22.1 %)

Εἰς τὰς ἀναλύσεις ταύτας τὸ θεῖον (S) ὑπελογίσθη ἐμμέσως ὡς τὸ ὑπόλοιπον μετὰ τὸν ὑπολογισμὸν ὅλων τῶν ἄλλων στοιχείων. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὡς ἀναλύσεων ὁδηγοῦν εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀκολούθων τύπων.

Βουργονίτης Κασσάνδρας
 $(\text{Pb}_{0.94} \text{Sb}_{0.90} \text{Cu}_{1.16})\text{S}_3$

Βουργονίτης Κορονουάλλης
 $(\text{Pb}_{1.0} \text{Sb}_{0.86} \text{Cu}_{1.14})\text{S}_8$

Έλαχισται ποσότητες Zn, Ag ή Fe, μή ανιχνεύμεναι διὰ ἡλεκτρονικοῦ μικροαναλυτοῦ, εἶναι δυνατὸν νὰ συμμετέχουν εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου. Ἡ παρουσία τῶν Pb, Sb, Cu καὶ S ἐπιστοποιήθη ὥσαύτως καὶ διὰ μικροχημικῶν ἀναλύσεων.

Γεωκρονίτης $\text{Pb}_5(\text{Sb},\text{As})_2\text{S}_8$

Τὸ ὀρυκτὸν τοῦτο συναντᾶται εἰς τὰ κοιτάσματα Μαδὲμ — Λάκκου καὶ Μαύρων Πετρῶν ὡς καὶ εἰς τὰ μεταλλοφόρα σώματα τῆς περιοχῆς Πιαβίτσης εἰς κρυστάλλους, τὸ μέγεθος τῶν ὅποιων δὲν ὑπερβαίνει συνήθως τὰ δλίγα mm. Τὸ χρῶμα του εἰς στιλπνὰς τομὰς εἶναι λευκὸν μὲ ἐλαφρῷς πρασίνῃ ἀπόχρωσιν. Παρετηρήθη ἡ συνήθης καὶ χαρακτηριστικὴ διὰ τὸ ὀρυκτὸν τοῦτο διδυμίᾳ ὑπὸ τὴν μορφὴν ἴσοπαχῶν περίπου ταυνιῶν (Εἰκ. 2). Παρουσιάζει τοῦτο ἀσθενῆ πλεοχρωσμόν, εἶναι δὲ μετρίως ἀνισότροπον. Ἡ ἀνακλαστικὴ ἵκανότης τούτου, μετρηθεῖσα ἡλεκτροφωτομετρικῶς διὰ λευκὸν φῶς, εὑρέθη κυμαινομένη μεταξὺ 37, 5 καὶ 38,9 %, ἡ δὲ μικροσκηληρότης του, μετρηθεῖσα εἰς μονάδας Vickers, εὑρέθη ὅτι κυμαίνεται μεταξὺ 121 καὶ 170. Τὰς αὐτὰς περίπου τιμὰς δίδουν καὶ ἔτεροι ἔρευνηται (4, 5, 12). Ἀκτινογράφημα κόνεως ἐπιστοποίησεν ὥσαύτως τὴν ταυτότητα τοῦ ὀρυκτοῦ.

Ο γεωκρονίτης συναντᾶται κυρίως ὑπὸ μορφὴν μικρῶν ἐγκλεισμάτων ἐντὸς γαληνίτου ή βουργονίτου, εἰς τινας δὲ περιπτώσεις ἐμφανίζεται ὡς προϊὸν ἀντιδράσεως μεταξὺ γαληνίτου καὶ βουργονίτου. Εἰς τὴν περιοχὴν ὅμως τῆς Πιαβίτσης τὸ ὀρυκτὸν συνηντήθη εἰς ἀφθονωτέρους καὶ εὐμεγεθεστέρους σχετικῶς κρυστάλλους.

Ποιοτικὴ ἀνάλυσις τοῦ ὀρυκτοῦ, γενομένη διὰ τοῦ ἡλεκτρονικοῦ μικροαναλυτοῦ, ἐσημείωσε τὴν παρουσίαν Pb, Sb καὶ S. Ἡ παρουσία τοῦ As δὲν ἐσημειώθη. Ἡ ἐστερημένη As ὡς καὶ ἡ λίαν πτωχὴ εἰς τὸ στοιχεῖον τοῦτο ποικιλίᾳ τοῦ γεωκρονίτου εἶναι μᾶλλον ἀσυνήθης. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ περαιτέρω μελέτη τοῦ σημειωθέντος ὀρυκτοῦ παρουσιάζει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον.

Ἡ παρουσία τῶν Sb, Pb καὶ S ἐπιστοποιήθη ὅμοιως καὶ διὰ μικροχημικῶν ἀναλύσεων.

Κουβανίτης CuFe_2S_3

Ἡ παρουσία τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου ἐσημειώθη εἰς τὸ κοίτασμα τοῦ Μαδὲμ — Λάκκου καὶ δὴ εἰς τὰ κατωτέρω τμήματα αὐτοῦ, ἀτινα μέχρι σήμερον ἔχουν προσβλη-

θη μόνον διὰ γεωτρήσεων. Τοῦτο ἐμφανίζεται ὑπὸ μορφὴν ροδοχρόων ταινιῶν, αἱ ὅποιαι ἀναπτύσσονται ἐντὸς τοῦ χαλκοπυρίτου ὡς ἐγκλείσματα ἐκ διασπάσεως. Αἰσθητὸς πλεοχρωϊσμὸς καὶ ἴσχυρὰ ἀνιστροπία παρετηρήθησαν εἰς τὸ δρυκτὸν τοῦτο.

Λόγῳ τοῦ μικροῦ μεγέθους τῶν κρυστάλλων δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ μέτρησις τῆς ἀνακλαστικῆς ἵκανότητος καὶ τῆς μικροσκοπικῆς του, ἡ ἐν γένει ὅμως ἐμφάνισις, ὁ τρόπος ἀναπτύξεως ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἰδιότητες αὐτοῦ μᾶς πείθουν ὅτι πρόκειται περὶ κουβανίτου.

RÉSUMÉ

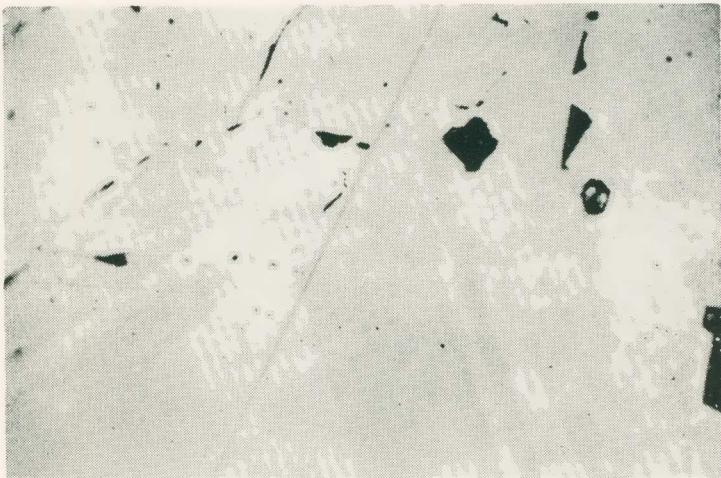
Au cours d'une étude menée à l'Imperial College de Londres concernant la composition minéralogique et la structure du minerai des Mines de Kassandra, il a été constaté pour la première fois dans ce minerai la présence du bournonite, géocronite et cubanite.

Une exposition détaillée de ce sujet sera insérée très prochainement dans la revue «Annales Géologiques des Pays Héléniques» publiée par le Laboratoire de Géologie et de Paléontologie de l'Université d'Athènes.

BIBLIOGRAFIA

1. CAMERON, EUGENE : Ore microscopy. John Wiley, New York, London, 1961.
2. DANA : The system of mineralogy. New York 1961.
3. EDWARDS, B. A. : Textures of the ore minerals. (The Australasian Institution of Mining and Metallurgy). Melbourne, 1964.
4. FOLINSBEE, R. E. : Determination of the reflectivity of the ore minerals : (Econ. Geol. V. 44, No 5, p. 425-436). 1949.
5. GRAY, IAN. and MILLMAN A.: Reflection characteristics of ore minerals. Economic Geology Vol. 57, 1962, p.p. 325-349.
6. GRAY, I. and MILLMAN A. P. : Spectral reflectivity of ore minerals, Nature, 1960.
7. HARCOURT, G. A. : Tables for the identification of ore minerals by X-ray powder patterns. Amer. Miner. V. 27, No 2, p. 63-113. 1942.
8. MOUSSOULOS, L. : Kassandra Mines-Geology and Mineral resources. ('Αρχεῖα τῆς Α.Ε.Ε.Χ.Π. καὶ Λιπασμάτων). 'Αθῆναι 1949.
- 9) ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΙΧΑΗΛ : 'Η γρανιτικὴ διείσδυσις ἐν τῇ παροχῇ Στρατωνίου-Όλυμπιάδος καὶ ἡ μετ' αὐτῆς συνδεομένη μεταλλογένεσις. (Γεωλογικὰ Χρονικὰ τῶν Ἑλληνικῶν Χωρῶν) 11, 1960, σ. 214-265.
10. RAMDOHR, P. : Die Erzmineralien und ihre Verwachsungen. Akademie Verlag. Berlin, 1955.

Μ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ.—ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΟΡΥΚΤΩΝ ΒΟΥΡΝΟΝΙΤΟΥ, ΓΕΩΚΡΟΝΙΤΟΥ ΚΑΙ ΚΟΥΒΑΝΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΚΟΙΤΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ ΕΙΣ ΑΝΑΤ. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

Εἰκ. 1. Πολύδυμοι κρύσταλλοι βουρνονίτου Κασσάνδρας
($\times 180$, Nicols εἰς 75°)

Εἰκ. 2. Γεωχρονίτης Κασσάνδρας μὲ καρακτηριστικὴν πολυδυμίαν
($\times 180$, Nicols εἰς 75°)

11. SHORT, N. M.: Microscopic determination of the ore minerals. (U.S. Geological Survey. Bulletin 914). Washington 1940.
12. YOUNG, B. B.: The microhardness of opaque minerals. Ph. D. Thesis, Univer. of London, 1961.

ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ. — Πειραματική ἔρευνα ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῆς μορφίνης, τῆς σεροτονίνης καὶ νεοστιγμίνης ἐπὶ τοῦ ἀπομονωθέντος ἐντέρου κονίκλου, ὑπὸ Γ. Δογαρᾶ, Β. Μήρτσου καὶ Σ. Σαββανῆ*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γεωργίου Ἰωακείμογλου.

ΣΤΡΩΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ. — Συμβολὴ εἰς τὴν στρωματογραφίαν τῆς Β. Ἡπείρου. Ἀνεύρεσις ἀμμωνιτοφόρου κατωτέρου Κοητιδικοῦ εἰς τὴν περιοχὴν ιονίου φάσεως, ὑπὸ G. Patzelt*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Μαξ. Μητσοπούλου.

ΠΑΛΑΙΟΝΤΟΛΟΓΙΑ. — Λείψανα ἰχθύων ἐκ τοῦ Λιασίου τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ A. Kottek*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Μαξ. Μητσοπούλου.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ. — Πρόκλησις μιτώσεων εἰς καλλιέργειαν περιφερικοῦ αἷματος (εὐαισθητοποιουμένων ἀτόμων) διὰ ζώσης καὶ ἀδρανοποιηθείσης δαμαλείου λύμαφης, ὑπὸ Νικ. Ματσανιώτη καὶ Χρ. Χρ. Τσεγκῆ*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κωνστ. Χωρέμη.

* Θὰ δημοσιευθῇ κατωτέρω.